

[Tinning]

I regeringens såkaldte »program« til investeringsfremme udbasunerer regeringen, at det også vil »...være ønskeligt at gøre forsøg med blandet offentlig/privat løsning af større sammenhængende serviceopgaver på undervisnings-, social- og sundhedsområderne med *systemeksport* for øje.

Da servicesektoren internationalt forventes at ekspandere stærkt, anser regeringen det for vigtigt, at Danmark forstår at *udnytte de eksportmuligheder*, som ligger i vore meget veludviklede offentlige servicesystemer.« (Side 25).

Spørgeren ønsker at vide, hvad det er for serviceopgaver og servicesystemer inden for det sociale område, der sigtes til i regeringens såkaldte program. Er det f.eks. bistandsloven?

I praksis er lovens intentioner ganske vist blevet voldsomt undergravet – og på det seneste har den siddende regering med støtte fra det radikale venstre og fremskridtspartiet bragt lovens sammenbrud endnu nærmere.

Spørgeren formoder dog, at dette endnu ikke er gået op for hverken regeringen eller socialministeren.

Besvarelse (17/12 82):

Socialministeren (Palle Simonsen):

I begrundelsen for spørgsmålet har spørgeren henvist til regeringens udkast til program til investeringsfremme, hvoraf det bl.a. fremgår, at regeringen anser det for vigtigt, at Danmark forstår at udnytte de eksportmuligheder, som ligger i vores meget veludviklede offentlige servicesystemer.

Spørgeren ønsker at vide, hvilke serviceopgaver og servicesystemer inden for det sociale område der sigtes til i regeringens program.

I denne anledning skal man oplyse, at der sigtes til det forhold, at danske myndigheder kan bistå med ekspertise ved opbygning og ibrugtagning af institutioner m.v. inden for social- og sundhedsområdet – herunder bistandslovens område.

Som konkret eksempel kan nævnes opførelse af et hospital i et arabisk land.

Bistandsloven i dens helhed kan der naturligvis ikke være tale om at eksportere, men det skal dog oplyses, at socialministeriet i en række tilfælde har orienteret deputationer fra udlandet om lovens principper.

Spm. nr. S 363

Til *landbrugsministeren* (9/12 82) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Deler ministeren den opfattelse, at salget af julesmør er uden særlig betydning for EFs smøroverskud, og at den økonomiske gevinst praktisk talt er lig nul, hvorfor man lige så godt kunne forære forbrugerne overskuds-smørret?«

Begrundelse

Ifølge en særberetning fra EFs revisionsret vedrørende forskellige foranstaltninger i forbindelse med forvaltningen af EUGFL, garantisektionen (regnskabsåret 1978) (EF-Tidende C 258, 6/10 1980), fungerede det seneste julesmørsalg 1977-78 ikke særlig hensigtsmæssigt. Revisionsretten kunne blandt andet konkludere, at en ren og skær afvikling af de bestående lagre, efter at de er opkøbt til interventionspris, teoretisk set ikke er mere kostelig end den nævnte forbrugsfremmende foranstaltning (dvs. julesmørsalget).

Retten gør opmærksom på, at denne slutning gælder for 1977-78, men der er næppe grund til at antage, at omstændighederne skulle have ændret sig siden da.

Den daværende kritik af julesmørsalget var en af grundene til, at det blev indstillet. På den baggrund kan det forekomme mærkeligt, at det er blevet genoptaget.

Besvarelse (20/12 82):

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Fra 1979 til slutningen af 1981 var smøraf-sætningen god og EFs interventionssmørlagre meget små. Gennem året 1982 har det været vanskeligt at afsætte smør på verdensmarkedet, og samtidig er smørproduktionen ikke blot i EF, men også i andre vigtige mælkeproducerende lande steget, bl.a. er der bygget store lagre i USA.

En øget afsætning på verdensmarkedet ville kræve højere restitutioner (eksporttilskud); samtidig ville verdensmarkedsprisen falde og derved ramme andre traditionelle smørekseportører som f.eks. New Zealand.

En intern afsætningsforøgelse kan kun opnås ved en prisnedsættelse, og derfor valgte man at yde en prisnedsættelse, der svarer til eksporttilskuddet, eller – udtrykt på en